

KAPITEL 9 – hvor hr. Himmelblå læser et brev, der er til Magnus' mor

Det er lørdag, og Magnus har glædet sig til at sove længe og ikke blive vækket af mors dumme vækkeur, der forestiller en kæmpe stor grim fugl og lyder som en hane, der galer, og som larmer så meget, at han kan høre det helt inde på sit værelse. Men i stedet vågner han af noget andet, der larmer. Det er en stemme. En stemme, der råber og lyder meget sur. Han spidser ører. Det lyder næsten som mor. Men mor råber aldrig. Heller ikke når hun er sur. Så det kan det ikke være. Eller hvad? Det lyder godt nok meget som hende. Nu råber stemmen:

“Kan du så se at komme ud af min lejlighed!! Hvad i ALVERDEN bilder du dig egentlig ind?!!!”

Magnus skynder sig ud af sengen og ind i stuen. Ude i entreen står mor med hr. Himmelblå, og hun ser ikke glad ud. Hr. Himmelblå er en meget, meget gammel mand, der bor oppe på 2. sal. Egentlig ser han ikke super gammel ud, men han virker oldhamrende gammel. Han er stort set altid sur, og han er altid forarget – det betyder overrasket på den dårlige måde, har mor forklaret.

Hvis nu fx postdamen er kommet til at lægge et brev, som i virkeligheden er til mor, i hr. Himmelblås postkasse, så bliver han godt nok overrasket på den dårlige måde:

“Må jeg så lige bede om mine himmelblå. Det er klart, at

det går dårligt for postvæsenet. De postbude kan ikke engang læse,” har han fx engang sagt.

Han kan også finde på at læse mors breve, hvis de er lagt i hans postkasse, også selvom han godt kan se, at de ikke er til ham. Det siger mor i hvert fald. Og så bliver hun overrasket på den rigtig dårlige måde. Men hun plejer ikke at sige det til ham.

“Selvfølgelig må man ikke læse andres post, men det er jo bare fordi, han keder sig,” siger hun altid til Magnus, når hr. Himmelblå igen har læst nogle af hendes breve.

Men Magnus fornemmer, at hun måske har skiftet mening i dag. Hun har nemlig et brev i hånden og peger på det, mens hun råber:

“OG SÅ ER DET SIMPELTHEN SIDSTE GANG NOGEN-SINDE, AT DU LÆSER MINE PRIVATE BREVE – ER DU MED?”

Men hr. Himmelblå er vist ikke rigtig med. Han siger bare: “Hold da op et hysterisk kvindemenneske, du er. Det er ikke så mærkeligt, at du har problemer med at få en kæreste. Og når du så ikke engang vil tage imod et godt råd fra sådan en erfaren herre som mig. Du er hysterisk. Må jeg da lige bede om mine himmelblå.”

Nu forstår Magnus slet ingenting. Først virkede det, som om hr. Himmelblå har læst et af mors breve, som åbenbart er hemmelige, men nu virker det, som om mor har taget nogle himmelblå fra hr. Himmelblå, som han gerne vil have tilbage.

Er mor kommet til at tage hans navn? Magnus når ikke at tænke mere over det, for pludselig sker der noget så voldsomt, at Magnus aldrig har set noget lignende. Jo altså, ovre i skolen, men ikke herhjemme med mor.

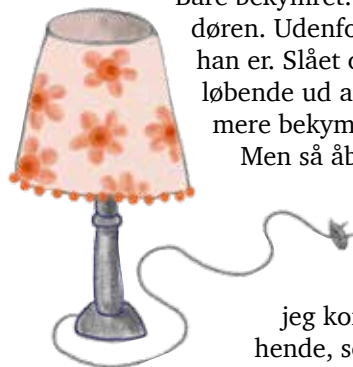
Der sker nemlig det, at mor råber “GÅ SÅ VÆK” og derefter hamrer døren i. Desværre er hr. Himmelblå ikke gået. Han hører jo aldrig efter, og han vil nok også gerne have sine himmelblå tilbage, inden han går. Men det havde været bedre for ham, hvis han havde hørt efter, for han får døren lige i hovedet. ‘BANG’, siger det, da døren rammer hans ansigt. Og derefter kan Magnus høre ham råbe “Av av av, du er jo sindssyg.”

Det er ikke så smart af hr. Himmelblå at råbe sådan noget. Det bliver hun da bare endnu mere sur af, tænker Magnus. Men så kigger han op på mor. Hun ser slet ikke sur ud mere.

Bare bekymret. Og så åbner hun langsomt døren. Udenfor ligger hr. Himmelblå, så lang han er. Slået omkuld af døren og med blodet løbende ud af næsen. Og nu ser mor endnu mere bekymret ud.

Men så åbner Morten døren overfor og spørger, hvad der sker.

“Det hysteriske kvindemenneske dér har smadret døren ind i mit hoved, fordi jeg kom for at aflevere et brev til hende, som posten ved en fejl havde

puttet i min postkasse,” klager hr. Himmelblå, mens han rejser sig op.

“Ja, jeg har så en lidt anden version,” råber mor. “Fx at du kom for at aflevere et brev til mig, som du har valgt at ÅBNE og LÆSE, selvom det overhovedet ikke er til dig. Og at du blander dig i, hvordan jeg skal reagere på et meget personligt brev, jeg har fået. Og at du blander dig i, hvordan min familie ser ud og DØMMER mig og min måde at leve på.”

“Mor, hvad var det egentlig, hr. Himmelblå gjorde, som gjorde dig så sur?” spørger Magnus, da de er kommet ind i lejligheden igen.

“Han sagde, at jeg er nødt til at få en kæreste, fordi det er uforsvarligt, at du ikke vokser op sammen med en mand, når nu du selv er en dreng.”

“Hvad betyder uforsvarligt?”

“Det betyder, at det er rigtig dårligt for dig ikke at vokse op med en mand, og at jeg ikke kan være det bekendt over for dig.”

“Hvordan dårligt?”

“Jo altså, som om du har et dårligere liv, fordi vi ikke har en mand herhjemme.”

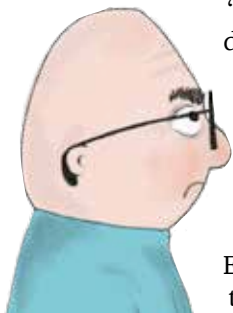
Et dårligere liv? Sådan har Magnus aldrig tænkt på sig selv. Han kan godt se, at

nogle ting er dårligere. Fx fodboldtræning, indtil Morten begyndte at komme med. Men der er jo også nogle gode ting ved ikke at have en far. Ovre hos Otto er det jo sådan, at hverken hans mor eller far gider tale med ham, når de spiser aftensmad, fordi de hellere vil tale med hinanden.

Og ovre hos Vitus er det overhovedet heller ikke sjovt at have en far. For Vitus’ far er altid vildt sur og råber, så man slet ikke har lyst til at være der. Og Vitus har selv fortalt, at hans mor engang har råbt til Vitus’ far, at det ville være fint, hvis han ville lade hende og Vitus være i fred og bare forsvinde fra jordens overflade og aldrig komme tilbage.

Så er der selvfølgelig Oliver fra klassen, som bliver hentet tidligt af sin far, når det er ‘skiftedag’. Det hedder den dag, hvor Oliver skal flytte fra sin mor hen til sin far. Det gør han hver anden torsdag, og så laver de alt muligt hyggeligt. Men han skal jo så undvære sin mor en hel uge. Det ville Magnus godt nok ikke have lyst til. Og når Oliver så flytter hjem til sin mor igen, skal han bo sammen med sin mors nye kæreste, Ole. Og Ole er vildt irriterende, har Oliver fortalt.

Og så er der Jonas, som nogle gange tager på fisketure med sin far. Det er selvfølgelig mega fedt. Og Magnus ved da godt, at mor jo hverken kan hente tidligt eller finde ud af at fiske. Men altså – et dårligt liv? Det synes Magnus bestemt ikke, at han har. Og hvem tror ham hr. Himmelblå egentlig, at han er? Tror han, at han er læreren, og at Magnus’ liv er en

VOKSENFELJ-LISTEN

- Dengang en vikar sagde, at Vitus var for dum til at være i klassen og burde gå en klasse om.
- Dengang vores gamle klasselærer sagde, at man godt måtte invitere alle fra klassen til fødselsdag på nær to, hvis der var to, man ikke gad have med.
- Alle de (mange) gange Lærer-Bente har sagt, at man skal holde op med at være sur.
- Da hr. Himmelblå sagde, at Magnus' liv var dårligt, bare fordi der ikke bor en mand hos Magnus.

dansk stil eller en matematikopgave, som han bare sådan uden videre kan bestemme, om er god eller dårlig? Sådan er det nemlig ovre i skolen Højt til loftet, når man kommer i 8. klasse. Så får man sine opgaver tilbage med et tal på. Et højt tal betyder, at læreren godt kan lide opgaven og synes, at den er rigtig god. Et lavt tal betyder, at læreren ikke kan lide opgaven og synes, at den er virkelig dårlig. Det har Vitus' storebror engang forklaret Magnus.

“Så kan man sidde tilbage med sin opgave og sit lille tal og tænke: Nå, det var så noget lort, jeg havde lavet,” sagde Vitus' storebror.

Gad vide, hvad for et tal hr. Himmelblå ville give Magnus' liv? Altså sådan et liv, hvor mor ikke har en kæreste.

“Mit liv er en 12'er,” siger Magnus.

“Hvad for noget?” spørger mor.

“Jo altså, et 12-tal. Det er det højeste tal, man kan få. Det siger Vitus' storebror selv. Mit liv – det er 12. Eller i hvert fald 11 en halv. Så jeg synes bare, du skal lade være at lytte til hr. Himmelblå. For han tager altså fejl. Voksne kan nemlig godt tage fejl. Det siger Lotte selv.”

Magnus kan huske, at hans lærer Lotte har fundet i hvert fald to fejl ved voksne:

- Dengang en vikar sagde, at Vitus var for dum til at være i klassen og burde gå en klasse om.
- Dengang deres gamle klasselærer sagde, at man godt måtte invitere alle fra klassen til fødselsdag på nær to, hvis der var to, man ikke gad have med.

Og så kan han selv tilføje:

- Alle de (mange) gange lærer-Bente har sagt, at man skal holde op med at være sur, for man jo ikke bare kan sige til sine følelser, at de skal gå væk. Det siger Lotte selv.

Og vigtigst af alt:

- Da hr. Himmelblå sagde, at Magnus' liv var dårligt, bare fordi der ikke bor en mand hjemme hos Magnus.

“Tak Magnus,” siger mor og giver ham et kæmpe knus. “Du har ret. Hr. Himmelblå tager Så meget fejl. Og dit liv er nemlig en 12'er.” ■

Spørgsmål til teksten

- Hr. Himmelblå synes, at Magnus' mor skal få sig en kæreste, så der kan flytte en mand ind hos Magnus. Er det okay, at hr. Himmelblå blander sig i det?
- Hvordan tror I, det føles for Magnus og hans mor, at hr. Himmelblå mener sådan?
- Hvad tror I, at Magnus' lærer Lotte ville synes om hr. Himmelblås opførsel? Er den højt til loftet-agtig?

